

TUHKAA VAIN

san. SANA MUSTONEN

säv. BO SÖDERHOLM

Em C Am D Em

Sa-la-ma yö - sä polt - ti koi - vun,

C Am D Em

is-kun mä sain, mut sii - tä toi - vun kai. Oon tä-nään lyö - ty mies, mut

C D G D Am

e - län sen - tään. Luot - ta-muk sen kuin ok - san tai - toit, pois sy - dä -

B7 Em C G

mes-täs lai - toit - kin. Et tah - to-nut-kaan mua sä ra-kas - taa.

D Am B7sus4 B7

Tuh-kaa vain mun sie-luun jää, vaik - ka ker-ran muis-toi-hin pai-nuis tää. Juu-ri nyt en ym -

Em Am C

- mär - tää mä pys - ty ees e - lä-mää. Tuh-kaa vain mun sie-luun jää, vaik -

C Em B7 Em

- ka ker-ran muis-toi - hin pai-nuis tää... Juu - ri nyt vain i - kä - vää...

1. tun - nen... viil - tä-vää. 2. tun - nen... viil - tä-vää.

Tuh-kaa vain mun sie-luun jää... vaik - ka ker-ran muis-toi-hin pai-nuis tää... Juu-ri nyt en ym-

- mär- tää... mä pys-ty ees... e-lä-mää. Tuh-kaa vain mun sie-luun jää... vaik-

- ka ker-ran muis-toi - hin pai-nuis tää... Juu - ri nyt vain i - kä - vää...

tun - nen... viil - tä-vää.

repeat & fade out

2. Pilviin kun kanssa kurkottelin,
huolia vailla silloin elin kai.
Mä luotin sinuun niin,
nyt minuun koskee.
Varoittaa mua sä oisit voinut,
en tätä ennakoanut ees.
Et tahtonutkaan mua sä rakastaa.